

Reacties & meningen

De Bijbel

Als ik Genesis 1 lees

Als ik in Genesis 1 lees, wat daar allemaal mogelijk was: het geschapene door onze Schepper van hemel en aarde, zo goed gemaakt en ook door God goed bevonden. Alles was toen volmaakt, in volkomen harmonie. De natuur was prachtig, vol leven, zowel van mensen als van dieren. Het lijkt mij dat het zo beschreven paradijs in het begin, aangeeft hoe het weer wordt. Zo zie ik het eeuwige leven. Niets zal dan meer zijn zoals nu. En dat te weten, maakt het onvoorspelbaar. Wat beschreven staat in Genesis, kunnen wij lezen en we kunnen er ook wel iets van begrijpen, maar dat is toch nog heel beperkt. Wij weten alleen dat het goed was. Wij weten ook wat er niet was. Maar zo blijft het volkomene voor ons wel vaag. Dat er niets vervelends meer is, geen ziekte, pijn, stress, ruzie, dood; geen huwelijk. Dan kun je daar wel naar verlangen. Maar hoe het echt zal zijn, blijft een vraag. Daarom mogen wij er wel naar uitzien en vragen of onze Here Jezus Christus maar snel mag komen om ons het paradijs weer terug te geven. Want in het paradijs is het begonnen, en zo zal het weer worden. Laten wij ons maar vasthouden aan Openbaring 21 en 22 en dat tot ons laten doordringen. Daar krijgen wij een opsomming, waar wij ons blij mee mogen maken. Maar helemaal beseffen, dat doen wij maar ten dele.

De belijdenis

Eeuwig leven

Twee aspecten van het eeuwige leven houden mij bezig:

1 Wat zal mij overkomen?

2 Waar ga ik me mee bezig houden?

Ad 1 Hierbij haal ik de belijdenis aan, te beginnen met de berijmde versie volgens gezang 2:5.

Ik begin met de regels: 'Ik weet: mijn vlees wordt opgewekt en zal dan, met mijn ziel verbonden, weer leven, eeuwig, ONBEVLEKT'. Dat onbevleete is heel speciaal, ...en heel cruciaal! Wat het inhoudt, kennen wij nog niet in dit aardse leven. Maar het is ongelooflijk. En gelukkig, want een eeuwig leven met zelfs een klein gebrek zou een kwelling zijn. Het is trouwens ook onbestaanbaar, want ik belijd immers dat mijn geheel herstelde lichaam is herenigd met mijn eveneens perfect herstelde geest. Ik zal dan volkomen in harmonie zijn met mijn omgeving..., getooid in heiligheid..., vergeving van al mijn zonde.

Ad 2 Zonder enig besef van tijd, helemaal relaxed, in gezelschap met anderen die ook gelukkig zijn (de gemeenschap der heiligen), zal ik verkeren in tegenwoordigheid van God, mijn Vader en Jezus Christus. Als een klein kind dat in verwondering opziet naar zijn vader en oudere broer, in de stellige overtuiging dat zij ALLES kunnen, breekt voor mij het grote ontdekken aan: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord!' Op aarde en in het gehele universum. En mijn verwondering uit ik in aanbidding en lofprijzing. Dit gaat voor altijd door, een nimmer eindigend proces, het enige echte perpetuum mobile. Dit is voor mij het eeuwige leven.

Een boek

Wat bij mij opkomt bij het denken aan eeuwig leven? Als kind denk je dan aan: voortdurend palmtakken zwaaiend zingen en God aanbidden. Daar keek ik niet naar uit. Het leek onmogelijk dit eindeloos vast te houden. Totdat mijn oog viel op een boek van C.S. Lewis: De grote scheiding, een allegorie (voorstelling) over een uitstapje van hellebewoners naar de

hemel. Maar niemand van hen wil er blijven. Evenals in zijn boek *Perelandra* stelt Lewis de hemel concreet voor, hoewel hij niet bedoelde een adequate omschrijving te geven. Wel beschrijft hij de hemel (en de nieuwe aarde) als een vastere en meer blijvende werkelijkheid dan onze wereld. In *De grote scheiding* lopen de mensen op gras dat aanvoelt als spijkers, terwijl het voor hemelbewoners is als lopen ze over een zacht tapijt. Ds. R.J. van Pagée borduurt verder op Lewis in zijn boekje *Op weg naar de nieuwe aarde*. Hij merkt dan op dat mensen op aarde geen verband met elkaars werk of vakgebied hadden. Een chemicus interesseerde zich niet voor filosofie of theologie. Een timmerman had weinig belangstelling voor computertechniek. Omgekeerd evenzo. Ons beperkte denken kan niet alles bevatten en verwerken. Dit alles opende mij de ogen dat we geen besef hebben van wat ons wacht in Gods toekomst. Een verheerlijkt lichaam, waarbij ruimte, tijd en materie geen belemmering zijn. Denk aan Adam voor de zondeval in het paradijs. Wat moet hij een vermogens hebben gehad. Daarbij is ons verstand een waakvlammetje. Om over zijn fysieke krachten nog maar te zwijgen.

De moeilijkheid bij het denken over hemelse dingen is dat wij alleen op aardse dingen en ervaringen af kunnen gaan en menen die in de hemel te moeten missen. Maar alle goede dingen zijn van God en zijn bij Hem. Daarom vat Paulus alle hemelse heerlijkheid samen in het 'zien van God'. De persoonlijke ontmoeting met Hem sluit de vervulling in van alle verlangens die Hij in ons gelegd heeft.

Gewoonlijk is onze afschuw van de dood zo groot, dat die hoop op het hemelse leven (en de taak op de nieuwe aarde!) verbleekt. In dat opzicht verschilt de verkondiging van Lewis en anderen van de hedendaagse prediking in de kerk. Die houdt de onaantrekkelijke gedachte in leven dat de gestorvenen in de hemel een soort onlichamelijk schimmig bestaan hebben. Mij lijkt het tegendeel waar. Jezus ging na zijn opstanding door gesloten deuren heen: niet als een geest, maar omdat de aardse vastheid voor zijn hemelse lichaam doordringbaar is. Zal het voor ons ook zo zijn? Om eerlijk te zijn, ik kijk ernaar uit. Vernieuwd, gereinigd en verlost te worden, en te zijn zoals Hij me heeft bedoeld. In een werkelijkheid die nog niet in te denken is.

M.G.G.H-B.